

Varga Zoltán

Szolgálatok az Újszövetségben

Avagy, Ki pásztorol téged?

Siker, pénz, csillogás

**Én magam legeltetem nyájamat, s én nyugosztom meg őket, ezt mondja az Úr Isten;
Az elveszettet megkeresem, s az elűzöttet visszahozom, s a megtöröttet kötözgetem, s
a beteget erősítem; és a kövéret s erőset elvesztem, és legeltetem őket úgy, mint illik.
Ti pedig, én juhaim, így szól az Úr Isten, imé én ítéletet teszek juh és juh között, a
kosok és bakok közt.**

**Avagy kevés-é néktek, hogy a jó legelőt legelitek, hogy még legelőitek maradékát
lábaitokkal eltapodjátok? és hogy a víz tisztáját iszszátok, hogy még a maradékát
lábaitokkal felzavarjátok?**

**És az én juhaim a ti lábaitok tapodását legelik, s lábaitok zavarását iszszák!
Annakokáért így szól az Úr Isten hozzájuk: Imé én, én teszek ítéletet kövér és
ösztvér juh között,**

**Mivelhogy oldallal és vállal eltaszítottok és szarvaitokkal elöklelték minden erőtelent,
míg szétszórván, azokat kiűzitek;**

**És megtartom az én juhaimat, hogy többé ne legyenek zsákmányul, és ítéletet teszek
juh és juh között.**

**És állatok följök egyetlenegy pásztor, hogy legeltesse őket: az én szolgámat,
Dávidot, ő legelteti őket s ő lesz nékik pásztoruk.**

**Én pedig, az Úr, leszek nékik Istenök, és az én szolgám, Dávid, fejedelem közöttök.
Én, az Úr mondtam.**

Ezékiel 34, 15-24.

Sokan közületek ezt fogják gondolni, vagy mondani az itt leírtakról:
„Nehéz tanítás ez! Ki tudja ezt elfogadni?”

Nem tudom, de Isten tudja, és ez a lényeg. Ő gondot visel az igéjéről, és az Ő népéről!

**Kérlek, vizsgálj meg, az itt leírtakat és vesd össze Isten igéjének szellemiségével!
Mert meg van írva: „Mindent megpróbáljatok; a mi jó, azt megtartsátok!”**

Írta: Varga Zoltán

mail: zoliva@rocketmail.com

Bevezetés

Amikor elkezdtem papírra vetni jelen eszmefuttatásaimat, nem terveztem, hogy bevezetést fogok írni elé. Csak mikor már majdnem elkészült, akkor láttam meg ennek szükségességét.

Előljáróban el szeretném mondani, hogy az elmúlt húsz évben számos gyülekezetben megfordultunk feleségemmel, itthon és külföldön egyaránt. Jó kapcsolatokat ápolunk gyülekezeti vezetőkkel, pásztorokkal, tanítókkal, evangélistákkal, valamint sok hozzánk hasonló, titulusoktól mentes drága testvérrel, egyszóval Krisztus testének tagjaival. A legtöbb helyen a zenei szolgálatban vettünk részt, de szinte mindazon szolgálati területen foglalkoztunk, amely szolgálatokról Jézus beszélt, hogy a tanítványoknak tenniük kell. Fontosabb szolgálati területeink a dicsőítésen kívül a bátorítás, buzdítás, gyámolítás, igemagyarázat, tanítás, őrállás és természetesen a közbenjárás.

A szolgálatokról szóló írást, a téma aktualitása hozta létre. Hozzávetőleg 2000 éve aktuális.

Jézus terve az volt, hogy az Ő népe kövesse Őt, és ne csak hallgatója, hanem cselekvője is legyen az igének. Ez a terv még ma is megvalósításra vár!

A gyülekezetekben ennek ellenére túlnyomó többségben vannak az egyszerű tagok, akik csak, mint hallgatóság „vesznek részt” a gyülekezet életében. Őket - egyes gyülekezetekben több mint 90% ! - nyugodtan kicserélhetnénk műanyag bábukra, lényegi különbség nem lenne észrevehető a gyülekezet életében. Vagy mégis? Tulajdonképpen az igazság az, hogy lenne! A gyülekezet tönkremenne, működésképtelenné válna. Eltűnnének a kedves, csendes adófizetők, akik lelkiismeretükre apellálva szépen tejelnek. Befizetik a tizedet, anélkül, hogy utána néznének, milyen aspektusban szerepel az újszövetségben a tized kifejezés, és így van-e egyáltalán létjogosultsága. (nincs, de erre a későbbiekben még kitérek) Mindent elfogadnak megvizsgálás nélkül, amit a szokásrend és a pásztor megkövetel, elébük tár. Siralmas állapot! A legtöbb helyen Krisztus teste olyan, mint egy kómában fekvő gazdatest, a „szolgálók” pedig, mint rafinált paraziták, akiknek érdekében az áll, hogy az alapvető biológiai funkciókat fenntartsák, annak érdekében, hogy minél tovább élvezői lehessenek eme pokoli színjátéknak.

Azt mondod, hogy ez nagyon kemény? Tiszteletlen, sőt felháborító?

Valóban felháborító, és tiszteletlen dolog Isten népével így bánni! Én is így látom, az Úrral összhangban.

Alapvetően nem az egyes szolgálókkal van a baj, hanem az egész struktúrával; a közbenjáró, kiváltságos, fizetett rend kialakulásával, amely uralkodik a hallgatóságon. És míg Jézus célja az, hogy az Ő gyermekei mindannyian eljussanak „*az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiuságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére*”, addig a struktúra működtetői a saját megélhetésük zálogát látják a csecsemőkorban tartott hívekben.

Nem szabad azonban elfeledkeznünk a „köz nép” felelősségéről sem. A „rendes” gyülekezetbe járó testvérek, jobban szeretik a kényelmet az igazságnál. A gyülekezetet szolgáltatóháznak, keresztény klubnak tekintik, ahol hetente megnyugtatják lelkiismeretüket; a műsorszolgáltatás része a színvonalas zene, és még intellektuális csemegéhez is juthatnak a prédikációkból. Ha találva érzed magad kedves testvérem, térj meg, és szabad életedet Krisztushoz!

**Tisztelet azonban azoknak, akik odaszánták életüket Krisztusnak, élő, szent és Istennek kedves áldozatul, a szolgálat munkájára!
Szolgálatok az Újszövetségben**

Az egész keresztény világban elterjedt az „öt szolgálati ajándék” kifejezés, annak ellenére, hogy ez a megnevezés több sebből vérzik. Valójában kevesebb is meg több is, de az biztos, hogy nem öt darab, és az is biztos, hogy veszélyes dolog egyes embereket „ajándéknak” nevezni, és őket ezzel tulajdonképpen tökéletesnek tekinteni.

Pál így ír, a gyülekezet építésén munkálkodó szolgálókról:

*„És pedig némelyeket rendelt az Isten az anyaszentegyházban először **apostolokul**, másodsor **prófétákul**, harmadszor **tanítókul**; azután **csodatévő erőket**, aztán **gyógyításnak ajándékait**, **gyámolokat**, **kormányokat**, **nyelvek nemeit**.” 1Kor 12,28*

*„És Ő adott némelyeket **apostolokul**, némelyeket **prófétákul**, némelyeket **evangyélistákul**, némelyeket pedig **pásztorokul és tanítókul**:*

A szentek tökéletesbbitése céljából szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére: Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére” Ef 4,11

Aki először használta az „öt szolgálati ajándék” kifejezést, egyrészt összekeverte a szolgálati megbízásokat, az Isten ajándékaival, másrészt számolni sem tudott. A téves kifejezés mégis elterjedt az egész világon, és manapság a legtöbb gyülekezetben előszeretettel használják.

Az 1Kor 12,28-ban, amíg az **apostol**, a **próféta**, a **tanító**, a **gyámol** és a **kormány** (irányító, a helyes irányt szem előtt tartó), mint gyülekezeti munkás, vagy szolgáló; addig a **csodatévő erők**, a **gyógyítás ajándékai** és a **nyelvek nemei**, mint szellemi ajándékok szerepelnek.

Ha a - csodatévő erők, a gyógyítás ajándékai és a nyelvek nemei – nem szolgálatok, akkor az - apostol, a próféta, a tanító, a gyámol és a kormány – sem ajándékok, így természetesen az Ef 4,11-ben szereplő evangélista és pásztor sem.

Nem szeretem az ajándék szót emberekre használni, és nem is való ezt tenni. Nagyon sokan felfuvalkodtak és elbuktak már, mert magukat Isten ajándékának tartották.

Meg van írva ugyanis, hogy: *„Minden jó adomány és minden **tökéletes ajándék** felülről való, és a világosságok Atyjától száll alá, a kinél nincs változás, vagy változásnak árnyéka.” Jak 1,17*

Közülünk azonban senki sem tökéletes, még ha valóban az Úr gyermekei vagyunk is.

Tisztább értelmezést kapunk, ha így értjük a fenti igéket: Megbízott egyeseket ezzel, másokat azzal a feladattal stb. Képességünk, felkészültségünk és odaszántásunk függvényében az Úr mindnyájunkat megbízott, megbíz valamilyen szolgálattal.

Van még egy érdekesség az Efezus 4,11-ben felsorolt szolgálatoknál. Számos nyelven és fordításban megvizsgáltam ezt az igeverset, és mindenütt csak négyszer található az a szó, hogy „némelyeket”. Sehol nem szerepel az, hogy „némelyeket pásztorokul, és némelyeket tanítókul”, egyszerűen „némelyeket pásztorokul és tanítókul”.

A „Bible in Basic English”-ben (egyszerű angol fordítás) egészen egyszerűen ez áll: „And he gave **some** as Apostles, and **some**, prophets; and **some**, preachers of the good news; and **some** to give care and teaching”.

Tehát, végül adott az Úr némelyeket, hogy felügyeljenek-vigyázzanak és tanítsanak.

Pál nem választja külön a felvigyázó-pásztor és a tanító személyét. A Bibliában a „tanító”, mint újszövetségi közösségen belüli szolgálat 14-szer, a „pásztor” csupán egyetlen egyszer szerepel, jelen igeversben a tanítói szolgálat részeként, velejárójaként.

Az Úr a „szentek tökéletesbbítése céljából, szolgálat munkájára, a Krisztus testének építésére” rendelte a felsorolt szolgálatokat, és le van írva az is, hogy meddig tart ez a megbízás: „Míg eljutunk mindnyájan az Isten Fiában való hitnek és az Ő megismerésének egységére, érett férfiúságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére”

Hiszen meg van írva:

„Ímé, eljönnek a napok, azt mondja az Úr; és új szövetséget kötök az Izráel házával és a Júda házával.

Nem ama szövetség szerint, a melyet az ő atyáikkal kötöttem azon a napon, a melyen kézen fogtam őket, hogy kihozzam őket Égyiptom földéből, de a kik megrontották az én szövetségemet, noha én férjök maradtam, azt mondja az Úr.

Hanem ez lesz a szövetség, a melyet e napok után az Izráel házával kötök, azt mondja az Úr: Törvényemet az ő belsejökbe helyezem, és az ő szívökbe írom be, és Istenökké leszek, ők pedig népemmé lesznek.

És nem tanítja többé senki az ő felebarátját, és senki az ő atyjafiát, mondván: Ismerjétek meg az Urat, mert ők mindnyájan megismernek engem, kicsinytől fogva nagyig, azt mondja az Úr, mert megbocsátom az ő bűneiket, és vétkeikről többé meg nem emlékezem.”

Jer 31,31-34

Ébredj fel, ez az ígélet az Újszövetségre vonatkozik, tehát közel 2000 éve nincs szükség rá, hogy az érett férfiúságra eljutott hívők, egy másik embertől tanuljanak! Nekik már réges-rég szolgálniuk kellene, nem újra és újra a tej eledellel táplálkozniuk.

*„De mikor eljő amaz, az igazságnak **Lelke, elvezérel majd titeket minden igazságra.***

Mert nem ő magától szól, hanem azokat szólja, a miket hall, és a bekövetkezendőket megjelenti néktek.

Az engem dicsőít majd, mert az enyéből vesz, és megjelenti néktek.

Mindaz, a mi az Atyáé, az enyém: azért mondom, hogy az enyéből vesz, és megjelenti néktek.” *Jn 16, 13-15*

Ha Isten Szelleme elvezet bennünket minden igazságra, akkor mik lehetnek azok az „igazságok”, amelyeknek a megértéséhez szükség van egy másik ember segítségére? Talán azok, amelyek nem fértek bele a mindenbe?

A legtöbb gyülekezetben biztosan megtaláljuk az említett szolgálatok közül a **pásztort**, aki tanít és még sok-sok más dolgot is végez. Lehet, hogy még **evangélistát** is találunk, de hol maradnak az **apostolok**, a **próféták** és a többi szolgálat?

Hallani időnként, hogy: Most jön külföldről „Isten nagy prófétája”, vagy egy” igazi apostol”. Furcsának találom azonban, hogy ezek a „felkent” emberek szinte mind az USA-ból, vagy Dél-Amerikából (rendszerint Argentínából) jönnek, de sehol sem látom a bibliámban, hogy: - Kitöltöm a Szellememet Amerikára, vagy az amerikai emberekre, és közülük kiválasztok némelyeket apostolokul, némelyeket prófétácul. Magyarország számára csak pásztorokat, tanítókat, evangélistákat adok (igaz ezekből jut minden gyülekezetbe), de majd időnként

elküldöm az Én „felkentjeimet”, ekkor az ország minden részéből gyűljetek össze, és őket, csak őket hallgassátok, és csak nekik engedelmesskedjete. –

Ez azért nem szerepel a bibliában, mert nem biblikus, mert nem ez az Isten akarata!

Az a tény, hogy a legtöbb gyülekezetben csak a **pásztort** találjuk meg, és belőle is csupán egyet, felteszi a kérdést, hogy egyáltalán az újszövetségben járunk-e?

A „lelki **pásztor**” mindent elvégez, az összes szellemi dolgot: prédikál, tanít, evangélizál, bemelegít, esket, temet, megáld, beteget látogat, tanácsot ad, bátorít, buzdít, kiosztja az úrvacsorát stb.

Csupa olyan dolgot csinál, amit mi mindannyian megtehetünk, sőt nem csak megtehetünk, hanem ezeket a dolgokat kell cselekednünk, hiszen egytől-egyig mindnyájan papok vagyunk.

„Ti pedig választott nemzetiség, királyi papság, szent nemzet, megtartásra való nép vagytok, hogy hirdessétek annak hatalmas dolgait, a ki a sötétségből az ő csodálatos világosságára hívott el titeket;” 1Péter 2,9

Watchman Nee „Tizenkét tele kosár” című könyvében foglalkozik a papság szolgálatával:

„Isten minden gyermeke pap, szellemi áldozatokkal és dicséretekkel áldozik Istennek. Ha közvetítő renddel találkozol valamelyik egyházban, akkor az a nikolaiták szektája. A közvetítő osztályt el kell törölni. Hogy ez megtörténhessen, ezért mindnyájunknak, mint papjainak, közvetlenül Istennek kell szolgálnunk. Ha Isten egész népe papként szolgál Neki, akkor már egyedül Isten lesz és az Ő népe, akik egyben az Ő papjai is. A közvetítő osztály eszméje a hús-testből, a bálványozásból és a világ szeretetéből származik. Ha közülünk mindenki közvetlenül Istennek akar szolgálni, mint az Ő papja, akkor nem lehet többé közbenjáró osztály. Keresztyénnek lenni annyit jelent, mint papnak lenni. Megfigyelhetitek, hogy ezek után csak a bűn és önakarát állíthat elő ilyen közvetítő osztályt. Egy csoport ember szolgálni akar Istennek; ezek viselnek gondot a szellemi dolgokra. Egy másik csoport ember meg csak a világi dolgokkal akar törődni; ezek kereskedői, tanítói, orvosi vagy egyéb életpályákon dolgoznak. Úgy látszik, hogy Isten szolgálata nem az ő dolguk. Pedig, ha valaki keresztyén, akkor mint papnak Istent kell szolgálnia.”

Az egyházban az Úr által annyira gyűlött „Nikolaita” rendszer uralkodik.

Van 1db „lelki pásztor”, aki az összes papi teendőt elvégzi, és vannak a laikusok, az egyszerű tudatlan, vezetésre váró pórnép.

Az efézusi gyülekezetnek azt üzeni az Úr, hogy „*az megvan benned, hogy gyűlölöd a Nikolaiták cselekedeteit, amelyeket én is gyűlölök.*” (Jel.2:6) A pergamoni gyülekezetnek azt írja: „*Nálad is vannak olyanok, akik szintén a Nikolaiták tanítását tartják. Térj meg tehát!*” (Jel.2:15)

Watchman Nee „A hét gyülekezet” című könyvében így ír erről:

A „nikolaita” szó a görögben két szóból van összerakva. „Nikaó” azt jelenti: „meghódít”, „mások fölé emelkedik”. „Laos” pedig „népet”, vagy „laikusokat” jelent. „Nikolaita” tehát azt jelenti, hogy „uralkodni a népen”, vagy „a laikusok fölé emeli magát”. A szó az emberek olyan csoportjára vonatkozik, akik magukat a közönséges hívők fölé emelték. Az Úr van fenn, a közönséges hívők lenn. A „nikolaiták” ugyan az Úr alatt vannak, de a közönséges hívők fölött. Az Úr pedig gyűlölö a nikolaiták viselkedését. Az Úr megveti azoknak a viselkedését,

akik a közönséges hívők fölé emelik magukat, mint valami közbenjárók; ez gyűlöletes az Úr előtt. Akkortájt ez még csak viselkedés volt; még nem lett belőle tan.

Az Újszövetségben van egy alapvető tanítás: Isten minden gyermeke Isten papja.

Jézus azért jött el, hogy a foglyoknak szabadulást hirdessen, a vakoknak pedig szemük megnyílását, és szabadon bocsássa az elnyomottakat.

Ő nem új igát jött a nyakunkba rakni, nem akar újabb emberi uralmat!

„Szeretném, ha minden testvér megértené azt, hogy mint keresztyének, mindannyian papok vagyunk. **Ne várd el mástól, hogy ő legyen a te papod.** Miköztünk nincs közbenjáró rend; neked közvetlenül kell szolgálnod Istennek.” *Watchman Nee: Tizenkét tele kosár*

Tökéletlen embertől akarsz tanulni, rá akarsz hasonlítani, vagy a tökéletes Istenre?

Isten óvjon meg attól az oktalanságtól, hogy egy másik tökéletlenre nézz fel, mint etalonra, és mindenben az ő látására hagyatkozz! Ezt mondja az Úr: „**Átkozott az a férfi, a ki emberben bízik és testbe helyezi erejét, az Úrtól pedig eltávozott az ő szíve!**” *Jeremiás 17:5*

Alaposan fontold meg, kit választasz mesterednek, mert csak az ő szintjéig fogsz eljutni, vagy még addig sem. „**Nem feljebb való a tanítvány az ő mesterénél; hanem mikor tökéletes lesz, mindenki olyan lesz, mint a mestere.**” *Lukács 6:40*

Bárcsak a mai Lutheránus egyház elérte volna Luther szintjét! Luther ugyanis az Urat, az Ő akaratát, és az Ő igazságát kereste. Luthert a hozzáállásában, az állhatatos Isten-keresésben kellene követniük, követnünk. Luther sohasem érezte jól magát a saját szintjén. A követői miért csak addig akarnak eljutni? De említhetnénk Wesley-t, Whitefield-et, és még sokakat, akik életét látva, tanításait olvasva, felbuzdulhatunk arra, hogy mi is, hozzájuk hasonlóan odaszánt, Isten akaratát kereső életet akarjunk élni. **Nem az ő szintjükre kell eljutnunk, hanem „érett férfiuságra, a Krisztus teljességével ékeskedő kornak mértékére!”**

Van egy ember, akinek a tanításait követed? Mindenben engedelmeskedsz neki, még akkor is, ha valamit nem értesz, vagy ha valamivel a szíved mélyén nem értesz egyet?

A Biblia azt mondja: „**Boldog és áldott az, aki azt teszi, amit helyesnek tart, és emiatt nem kell utólag magát elítélnie. Aki viszont úgy eszik meg valamit, hogy nem biztos benne, hogy az helyes, ítéletet von magára, mert nem a hite és meggyőződése szerint cselekedett. Mert minden, amit nem a hitünk alapján teszünk, az bűn.**” *Róma 14: 22-23.*

Meggyőződésem, hogy ez az ige a szellemi táplálkozásra ugyanúgy vonatkozik, mint a testire. Táplálkozz Isten igéjével, és minden mást vess össze az igével, az ige szellemiségével!

Az Úr azt akarja, hogy az Ő beszédével táplálkozz, Legyél szerelmes az Ő beszédébe, és legyél szerelmes a szerzőbe!

Vegyétek észre, hogy sem Péter, sem Pál, sem János, sem egyik apostol, egyik próféta, és egyik hithős sem olvasott keresztyén Bestsellert! És nem is írtak ilyet!

Ők Isten igéjével táplálkoztak, az Ő szavai voltak számukra a legbecsesebbek, és az Ő jelenléte.

Amikor egy-egy hívők számára íródott Bestseller hátulján lévő ajánlásban azt olvasom, hogy: „Milliók hitéletét változtatta meg”, akkor felmerül bennem a kérdés, hogy: „Miért nem a Bibliát olvasták? A Bibliával, mennyivel többre mentek volna!

Ezek a Bestsellerek kb. 1000 szerez hígításban tartalmazzák az Úr igéjét, a hozzáadott egyéb tartalom pedig hasonlít a tucát-élelmiszerekben található, térfogatnövelő, ízfokozó, savanyúságot szabályozó és tartósítószerkehez. Emellett rengeteg káros anyagot is tartalmaznak. **Csak a Biblia tartalmaz 100%-ban gyümölcsöt!**

A sikerkönyvek eleve sikerkönyvnek készültek, jól bevált recept szerint, és a közízlést hivatottak kiszolgálni. (A közönségnek, „közönséges” dolgok kellene elv alapján.) Úgy íródtak, hogy könnyen emészthető formában tárjanak elénk egy szuper biztos új módszert, aminek a segítségével, ígéretük szerint, megújul a hitéletünk, és elfogadhatóbbá válhatunk Isten szemében. Az elfogadás azonban szívben dől el, nem a módszereken múlik!

Jézus nem módszereket adott át, hanem az életét. Ő már rég eldöntötte, hogy elfogad téged. És mikor döntötte ezt el? A világ alapjainak lerakásakor. Isten elfogadásáért te nem tehetsz semmit; elfogadhatod, vagy ellökheted magadtól, te rajtad áll. De amint újból felé fordulsz, már ott is van, alig várja, hogy újra elfogadjon. Aki nála többet, szenzációsabbat, vagy mást akar adni, illetve tanítani, az minimum többnek képzelet magát Istennél. Láttunk már ilyet, azt is, hogy mi lett a vége.

Zac Poonen „Az antikrisztus ismertetőjegyei” című, 2008-ban megjelent írásában ez áll:

„Lucifer Sátáná vált, mivel felemelkedett és isten akart lenni, hogy a többi angyal őt imádjá. Ez az imádtatásra való vágy ma sok helyen megtalálható. Például politikai körökben, az üzleti életben, de a vallási körökben is. Hamis vallásokban vannak úgynevezett istenemberek, akiket a maguk módján imádnak is.

A kereszténységben is vannak olyan emberek, akik arra vágnak, hogy önmagukat mások fölé emeljék. Erre felhasználják az olyan címeket is, mint „tisztelendő atya”, „tisztelt doktor”, „pásztor”, úgy, ahogyan annakidején a zsidó rabbik tették, akiket Jézus megítélt. Minden ilyen elnevezés ugyanabban a sátáni kívánságban gyökerezik, – a mások általi imádtatásban. Ez ugyanaz a szellem, amivel az Antikrisztus fog bírni, akiről ez van írva: Istennek ellensége, és magát minden istennél nagyobbak képzelet, és mindennél, amit szentként tisztelnek. Sőt, be fog ülni az Isten templomába, és magát Istenként tisztelteti (2.Thessz. 2,4).”

*„Még sokat kellene beszélnünk erről, de alig tudnám elmagyarázni, mert a szellemi igazságokat még nehezen értitek meg. **Ilyen hosszú idő után már nektek kellene másokat tanítanotok!** Most mégis arra van szükségetek, hogy valaki Isten tanításának ABC-jét ismételve át veletek. Olyan tanításra van szükségetek, mint a kis gyerekeknek való tej, mert nem bírjátok a felnőtteknek való ételt. Aki csak tejet iszik, az még csecsemő. Az ilyen ember még nem ismeri a helyes tanítást. Az igazi ételek a szellemi értelemben felnőtteknek való. Az ilyenek a tapasztalataikból már megtanulták, hogyan kell a jót a rossztól megkülönböztetni. **Ezért fejezzük be a Krisztusról szóló alapvető tanításokat, és igyekezzünk szellemileg felnőtté válni!** Ne kezdjük újra elölről az ABC-t: a kezdőknek való tanítást az Istenben való hitről és a gonosz dolgok elhagyásáról, a bemelegítéséről, a kézzelről, a halottak feltámasztásáról és az örök ítéletről! **Tovább kell mennünk, és komolyabb tanításokkal kell foglalkoznunk.** A továbbiakban ezt is fogjuk tenni, ha Isten megengedi.”*

Neki, azaz Jézusnak adatott minden hatalom a mennyben és a földön is; engedd meg hát, hogy Ő uralkodjon az életedben és a gyülekezetben!

Jézus mondja:

„Én vagyok a jó pásztor; és ismerem az enyéimet, és engem is ismernek az enyéim,”

„Én vagyok a jó pásztor: a jó pásztor életét adja a juhokért.”

Nézzük hát a tized kérdését.

Tudom, hogy ezzel olyan dologba nyúlok, ami az újszövetségben az egyik legmeredekebb téma; és a legveszélyesebb helyre vezet, tudniillik a **pásztorok** pénztárcájába.

Az egész jelenkori gyülekezeti struktúra anyagi alapja a „tized” rendszerén nyugszik. A tized fizetésének rendszerét Isten, a Léviták, azaz a papi rendszer finanszírozására találta ki, vezette be.

Az újszövetségben azonban Isten minden gyermeke az Ő papja, nincsenek Léviták, mindnyájan egy szinten mozgunk. Ezek szerint én neked fizetek tizedet, te fizetsz a harmadik tesónak, a harmadik a negyedeknek, és így tovább? (A végén remélem nekem is jut!) Az, hogy az újszövetségben tizedet kell fizetni, az egy aljas tévtanítás! De olyan régóta, olyan sokszor, és olyan kitartóan mondogatták, hogy végül mindenki elhitte. De vajon miért?

Véleményem szerint azért, mert nagyon kevesekben tudatosult az a tény, hogy az újszövetségben élünk, nem a régiben. A régi szövetséget felváltotta az új, most ez van érvényben, és már soha nem is jön vissza a régi.

„Isten „újnak” nevezte ezt a Szövetséget, ami azt jelenti, hogy a Régi Szövetség már nem használható. Ami pedig régi és használhatatlan, az hamarosan el is fog tűnni.” Zsid 8:13.

A „tized” újszövetségbe adoptálása azért történt, hogy egy régi-új vallási, hatalmi rendszer épüljön fel, Ószövetségi mintára; versengve a világgal, hatalmat és megélhetést biztosítva egyes kiváltságosoknak.

Az alapötlet ismerős: *„Gyertek, építsünk magunknak várost és tornyot, amelynek a teteje az égig érjen; és szerezzünk magunknak nevet, hogy el ne széledjünk az egész Föld színén.”*

Természetesen az adakozásnak megvan a létjogosultsága:

„A szentek szükségéire adakozók legyetek; a vendégszeretetet gyakoroljátok.” Róma 12: 13

Ez áll az igében: *„A szentek szükségéire”*, tehát nem csupán a pásztorok szükségleteire; ez minden szentre, azaz minden hívőre vonatkozik, aki szükségben van, vagy akinek a munkálkodását szükséges támogatni.

A Szent Szellem vezeti, tanácsolja az érett híveket, hogy mely személyeket, mely munkákat kell támogatni, és milyen összeggel. Az önkéntes adakozás mértéke változó, azonban, ha azt állítod, hogy mindent odaadtál az Úrnak, akkor nincs jogod a javaid 90%-át saját elbírálásod alapján beosztani.

Felejtsd el a tizedet, Isten 100%-ot vár el minden területen!

Az Úr adjon bölcsességet mindnyájunknak az Ő igazságainak felismerésére, és az Úr Jézus kegyelme, az Atya Isten szeretete, és a Szent Szellem közössége legyen veletek!